

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.IV.21.094/2025/5.

A tanács tagjai:

Dr. Stark Marianna a tanács elnöke
Szolnokiné dr. Csernay Krisztina előadó bíró
Böszörményiné dr. Kovács Katalin bíró
Dr. Pataki Árpád bíró
Véghné dr. Szabó Zsuzsanna bíró

A felperesek:

felperes1 (cím1) I. rendű
felperes2 (cím2) II. rendű

Az I.-II. rendű felperesek képviselője:

Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda (cím3; ügyintéző: dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd)

Az alperes:

alperes (cím4)

Az alperes képviselője:

Nagy János Ügyvédi Iroda (cím5; ügyintéző: dr. Nagy János ügyvéd)

A per tárgya:

Sajtó-helyreigazítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

Az alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.20.245/2025/4/II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Fővárosi Törvényszék 31.P.20.164/2025/7/II.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet abban a részében, amelyben az elsőfokú ítéletet megváltoztatta – a perköltségre és illetékre is kiterjedően – hatályon kívül helyezi és ebben a körben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja azzal, hogy mellőzi a helyreigazítás körében a való tény közlésére kötelezést. Az alperes perköltségben való marasztalását mellőzi. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

A peres felek az első- és másodfokú, valamint a felülvizsgálati eljárási költségek megfizetésére nem kötelesek.

A Kúria kötelezi az alperes által szerkesztett lapot kiadó név1 Zrt.-t (cím4), hogy az esedékesség napjáig fizessen meg az államnak – az állami adó- és vámhatóság illetékbevételi számlájára 54.000 (ötvennégyezer) forint fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetéket.

Kötelezi az I-II. rendű felpereseket, hogy személyenként ugyanezen határidőben és ugyanezen számlára fizessenek meg 34.875-34.875 (harmincnégyezer-nyolcszázhetvenöt) forint le nem rótt kereseti, fellebbezési és felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az illetékfizetési kötelezettség e határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A név2 Kft.-t – korábbi nevén név3 Kft.-t – 2009-ben a II. rendű felperes és házastársa alapította, a cég jogi képviselőjét pedig ügyvédként az I. rendű felperes látta el. A kft. székhelye a cím6 szám alatti ingatlan volt, amely a II. rendű felperes $\frac{3}{4}$ -ed és házastársa $\frac{1}{4}$ -ed arányú tulajdonában állt. A vállalkozásban 2014-ben a II. rendű felperes lányának akkori házastársa, név4 70% üzletrész tulajdont szerzett. A cég 2014. április 19-től bérbe vette az ingatlant. A jogviszony fennállása alatt az ingatlanon a szerződésben felsorolt beruházásokat, javításokat és karbantartásokat a bérelőnek kellett elvégezni, erre tekintettel nem fizetett bérleti díjat. A bérleti szerződés szerint a bérelő a tulajdonosok hozzájárulásával a szerződésben felsorolt tevékenységeken kívül is beruházhatott.

[2] A név2 Kft.-ben 70% tulajdonrészrel rendelkező név4 törzstőkeemelést végzett és a cégnek tagi kölcsönt nyújtott. A kft. ezen pénzeszközök és pénzügyi kölcsön

felhasználásával a cím6 szám alatti ingatlanon épületbővítést végzett, ezt az ingatlan-nyilvántartásba nem jegyezték be, az ingatlan nem került a kft. tulajdonába. A kft. ezen a telephelyen működött.

[3] név4 és a II. rendű felperes lányának házassága megromlott, a cég 2018-tól nem működött, majd a családon belül elszámolási vita keletkezett. A kft. az ingatlan tulajdonosaival szemben nem támasztott elszámolási vagy tulajdoni igényt.

[4] 2021. szeptember 17-én név4 és név5 a kft. székhelyére nem tudtak bejutni, ezért a kft. taggyűlését a székhely épülete előtt tartották meg. Ezen alkalommal név4 taggyűlési határozattal a kft. ügyvezetőjévé név5t választotta meg, és rendelkezett a cég tevékenységének felfüggesztéséről. Az ekkor meghozott taggyűlési határozatok hatálytalanságának megállapítása iránt az I-II. rendű felperesek pert indítottak, amelyben a bíróság megállapította a taggyűlési határozatok hatálytalanságát.

[5] A II. rendű felperes az egyik taggyűlésen azt közölte név4val, hogy tönkreteszi a név5val fennálló kapcsolatát.

[6] 2021. október 12-én név4 és név5 a kft. működését felfüggesztették, a kft. székhelyére ekkor nem tudtak bejutni. A II. rendű felperes ekkor nem jelent meg. 2021. október 13-án a NAV ellenőrök az ingatlanban található gépeket lezárták, a pálinkafőző eszközöket leplombálták.

[7] 2022. október 12-én – egy év felfüggesztést követően – a NAV ellenőrzést tartott a kft.-nél, ekkor a cím6 alatti székhelyen konfliktus alakult ki az I. rendű felperes, valamint név4 és név5 között, mivel az I. rendű felperes nem akarta beengedni őket az ingatlanba. Az ajtót név5 előtt be akarta csukni, az ajtó a várandós név5 hasához ért. A konfliktus miatt a rendőröket is kihívták. 2022. október 12-én név5 cégvezető úgy nyilatkozott, hogy a helyszínen található pálinkát a cég nem akarja értékesíteni és utána jövedéki adót sem akar fizetni, ezért a NAV ellenőrei a helyszínen a pálinkát megsemmisítették. név5 mint cégvezető a II. rendű felperessel szemben a kft. szabálytalan működtetése miatt feljelentést tett.

[8] 2024. május 29. napján az alperes szerkesztésében megjelenő internetes hírportál1 internetes portálon „név6 édesapja meglopta, zsarolta, késsel fenyegette a saját rokonát” című cikk jelent meg, a cikk többek között az alábbiakat írta:

„A internetes hírportál2nek szólalt meg először név4, akit név6 nagybátyja és édesapja megkárosított.

Kitálalt név6 unokatestvérének volt férje arról, hogyan károsította meg egy pálinkafőző cégen keresztül a név7 család.

név4 a internetes hírportál2nek adott exkluzív interjújában aláhúzta, hogy a „név7 család egy dologban egységes: agresszívek és hataloméhesek”.

„Tönkretették a családomat, és fenyegettek” – így elevenítette fel a név7 családban töltött éveit a internetes hírportál2nek név4, név6 unokatestvérének volt férje. A férfi csaknem tíz évvel ezelőtt alapított közös pálinkafőzdet név6 nagybátyjával, felperes2fel. A cég jogi tanácsadója pedig név6 édesapja, felperes1 volt. név4 az évek alatt több mint 80 millió forintot fektetett ebbe a vállalkozásba, azonban állítása szerint felperes2 és felperes1 ezt az összeget saját kezükre játszották, a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat saját nevükre írtatták.

név4 szerint a név7 család lopott, csalt, sikkasztott és közokiratot is hamisított a családi vállalkozással összefüggésben. Az ügyben jelenleg nyomozás zajlik....

A férfi most az állítja: őt rendszeresen fenyegették.”

A felperesek keresete és az alperes ellenkérelme

[9] Az I-II. rendű felperesek kereseti kérelmükben alperest 5 napon belül az alábbi helyreigazítás közzétételére kérték kötelezni.

„A <https://internetes.hirportál1> oldalon a 2024. május 29. napján „név6 édesapja meglopta, zsarolta, késsel fenyegette a saját rokonát” címmel megjelent írásunkban valótlanul állítottuk és híreszteltük, hogy név6 édesapja, felperes1 és nagybátyja felperes2 megkárosították név4t és tönkretették a családját, illetve megfenyegették őt. Valótlanul állítottuk és híreszteltük továbbá, hogy név6 édesapja és nagybátyja a név2 Kft.-be név4 által befektetett 80 millió forintot saját kezére játszották, és a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat saját nevükre írták.

A valóság ezzel szemben az, hogy név6 édesapja és nagybátyja nem károsította meg név4t, illetve családját, nem tették tönkre és nem fenyegették meg őt, név4 által a nevezetett társaságba befektetett 80 millió forint összeget nem játszotta a saját nevére, a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat nem íratta a saját nevére, ugyanis a vállalkozás tulajdonába nem is voltak ingatlanok.”

[10] Álláspontjuk alátámasztására a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (a továbbiakban Smtv.) 4. §, 10. §, és 12. §-ára és a PK 12., 13., 14., 15. számú állásfoglalásokra hivatkoztak.

[11] Állították, hogy név4t nem fenyegették meg, nem károsították meg, nem tették tönkre a családját, név4 nem fektetett 80 millió forintot a cégbe; a cég törzstőkéjébe általa tett pénzüsszeget, és az által nyújtott tagi kölcsönt, valamint a cég által felvett hitelt a vállalkozás beruházásra fordította, amelynek megtérítését név4 a cégtől igényelheti, a beruházása értéke pedig a bérleti díjban került elszámolásra. A Kft. az ingatlan tulajdonosaival szemben eddig követelést nem érvényesített név4 a cég esetleges igényét tévesen jelöli a saját igényeként.

[12] Sérelmezték, hogy az alperes a családi elszámolási vita kapcsán az I. rendű felperes fiának, név6nek a közszereplése miatt, a lejárata céljából, politikai indíttatásból valótlan állításokat híresztelt.

[13] Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Elsődleges álláspontja szerint a bíróságnak a keresetlevelet a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 176. § (2) bekezdés a)-c) pontja alapján vissza kellett volna utasítania. Érdemben előadta, hogy a cikk nem tartalmaz valótlan állítást. Állította, hogy a bérlő 80 millió forint értékben beruházásokat eszközölt, de a bérlő és a bérbeadó az ingatlanon végzett beruházásokkal nem számoltak el. A felperesek elutasították a bérlő 80 millió forint értékű, jogalap nélküli gazdagodás megtérítésére vonatkozó igényét, amivel megkárosították a bérlőt és annak tulajdonosát. Álláspontja szerint ezen tények alátámasztják azt a kijelentést, hogy a felperesek a bérlőt és annak tulajdonosát tönkretették, megkárosították és név4t fenyegették. Az alperes indítványozta név4 és név5 tanúként történő meghallgatását.

Az első- és másodfokú ítélet

[14] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy öt napon belül tegye közzé a internetes hírportál internetes portál fő oldalán kommentár nélkül „Helyreigazítás név6 édesapjával és nagybátyjával kapcsolatos valótlan híresztelés miatt” közleményt, egyidejűleg ennek szövegére kattintással linkkel tegye közvetlenül elérhetővé a 2024. május 29. -i „név6 édesapja meglopta, zsarolta, késsel fenyegette a saját rokonát” című cikket, és a cikk címe alatt, a lead felett helyezze el – mindaddig, amíg a cikk elérhető, de legalább 30 napig – kommentár nélkül az alábbiakat:

„Helyreigazítás: A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy név6 édesapja felperes1, és nagybátyja felperes2 a saját kezükre játszották a név4 által a név2 Kft.-be tett 80 millió forintot, valamint valótlanul híreszteltük, hogy a saját nevükre írták a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat. A valóság ezzel szemben az, hogy a Kft. a név4 által befektetett összeget beruházásra fordította, és a vállalkozás tulajdonában nem volt ingatlan.”

[15] A bíróság kötelezte a név1 Zrt.-t hogy 15 napon belül fizessen meg az I. és II. rendű felperesek javára egyetemlegesen 1 296 000 forint + áfa és ezen felül további 24 000 forint perköltséget.

[16] Az elsőfokú bíróság felhívta a név1 Zrt.-t, hogy fizessen meg a határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napig az állam javára 132 000 forint eljárási illetéket. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította.

[17] Ítéletében ismertette az Alaptörvény IX. cikk (2) és (6) bekezdéseit, az Smtv. 4. § (1) bekezdését, 10. §-át, 12. § (1) bekezdése, a Pp. 495. § (1), (2), (3) bekezdéseit és a PK 12. és 14. számú állásfoglalásait. Abból indult ki, hogy az alperest terhelte a felperesek által sérelmezett öt híresztelés valóságának igazolása.

[18] Az elsőfokú bíróság alaptalannak minősítette az alperes alaki kifogását, a keresetet érdemben bírálta el. Összesen öt kifogásolt kitételt állapított meg:

1. pont: név4 megkárosítása
2. pont: Családjának tönkretétele
3. pont: név4t a felperesek fenyegették
4. pont: A név4 által a vállalkozásba fektetett 80 millió forintot a felperesek a saját kezükre játszották
5. pont: A vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat a felperesek a saját nevükre írták

[19] Álláspontja szerint az első és második közlés esetében a felperesek nem igényelhetnek helyreigazítást, mert név4 és név5 tanúk vallomása igazolta, hogy név4nek a családi céggel kapcsolatosan elszámolási vitája volt a felperesekkel. A cég székhelyén nem volt lehetősége dolgozni, a céget működtetni és mivel a befektetett pénze nem térült meg, így tekintette magát megkárosítottnak, illetőleg a történeteket a családja tönkretételének értékelhette. Az elsőfokú bíróság e közléseket a nyilatkozó személy értékítélete, személyes véleménye ismertetésének, híresztelésének minősítette, amely esetben a PK 12. számú állásfoglalás III. pontja értelmében sajtóhelyreigazításnak nem volt helye.

[20] Az elsőfokú bíróság értékelése szerint a harmadik közlés - név4 felperesek általi fenyegetése – tekintetében a kereseti kérelem szintén megalapozatlan volt. Kiemelte, hogy a fenyegetés megtörténtének mikéntjére a cikk nem tartalmaz közlést, erre az alperes sem tett tényállítást. név4 elfogulatlannak nem tekinthető tanúvallomása mellett azonban név5 vallomása alátámasztotta, hogy a II. rendű felperes lényegében megfenyegette a tanúkat azzal, hogy a „családjukat tönkreteszi”. Fenyegetésnek tekinthették azt is, hogy a cég telephelyén 2022. október 12-i NAV ellenőrzéskor az I. rendű felperes a tanúkat nem kívánta beengedni, konfliktus alakult ki és rendőrt hívtak, amelynek során az I. rendű felperes magatartását

tekintették fenyegetésnek. név⁴ a taggyűléseken vele szemben tanúsított felperesi magatartást is minősíthette ilyen módon.

[21] A negyedik közlés – „a befektetett 80 millió forintot a felperesek saját kezükre játszották” – közlést az elsőfokú bíróság olyan tényállítás híresztelésének minősítette, amelynek tényszerűségét a tanúk vallomása nem igazolta. Megállapította, hogy a cég a Kft.-be befizetett összeget az ingatlan beruházására, eszközbeszerzésre és a cég működtetésére fordította, azt pedig a felperesek nem játszhatták a saját kezükre.

[22] Az ötödik közlést – a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanok saját névre íratása – szintén tényállítás híresztelésének minősítette, melyet a bizonyítás adatai nem támasztottak alá. Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint az ingatlannyilvántartás közhiteles adataival szemben a tanúk vallomása nem volt elegendő annak igazolására, hogy az ingatlan bármikor is a vállalkozás tulajdonában lett volna. Az iratok alapján az volt megállapítható, hogy a II. rendű felperes $\frac{3}{4}$ -ed tulajdoni hányadát az I. rendű felperesnek ajándékozta. Mivel az alperes a negyedik és ötödik közlés valóságát a perben nem bizonyította, e körben az elsőfokú bíróság helyreigazítás közzétételére kötelezte.

[23] Az I. és II. rendű felperesek, valamint az alperes fellebbezése alapján eljáró Fővárosi Ítéltábla ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és az alperest az elsőfokú bíróság ítéletében meghatározott módon és határidőben az alábbi helyreigazítás közzétételére kötelezte: „Helyreigazítás: A cikkben valótlanul híreszteltük, hogy név⁶ édesapja felperes¹ és nagybátyja felperes² megkárosította név⁴t és tönkretette a családját, illetve megfenyegette őt. Valótlanul híreszteltük továbbá, hogy felperes¹ és felperes² a saját kezükre játszották a név⁴ által a név² Kft.-be tett 80 millió forintot, valamint valótlanul híreszteltük, hogy a saját nevükre írták a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat.”

[24] Kötelezte a név¹ Zrt.-t, hogy az I. és II. rendű felpereseknek egyetemlegesen fizessen meg 2.880 euró + áfa, 384.000 forint + áfa és 24.000 forint perköltséget. Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a név¹ Zrt.-t az I. és II. rendű felperesek javára 320.000 forint + áfa másodfokú perköltség megfizetésére.

[25] A másodfokú bíróság elsődlegesen leszögezte, hogy az alperes által közöltek nem tartoznak a sajtó széles nyilvánosságához eljuttatandó, közügyekről való tájékoztatási tevékenységének körébe, a bemutatott szituációk a magánéleti események sorába tartoztak. Ebből következően a véleménynyilvánítás alapjogának Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdése szerinti fokozott védelme nem érvényesülhetett.

[26] A felperesek fellebbezésében foglaltakkal egyetértve kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a tanúvallomások alapján az első és második közlést bizonyítottnak találta, azokat ennek ellenére nem tényállításnak, hanem véleménynyilvánításnak minősítette, a harmadik közlés esetében pedig erről nem foglalt állást.

[27] Kifejtette, hogy a tényállítások és véleménynyilvánítások elhatárolása a bizonyíthatósági teszt figyelembevételével lehetséges. Ennek alapján, ha a közlés objektíve bizonyítható, akkor tényállításnak, más esetben véleményközlésnek minősül. Utalt arra, hogy az Alkotmánybíróság és az EJEB gyakorlat ismeri azt a határterületet is, ahová az értékítéllettel terhelt tényállítások tartoznak, amelyeket a közügyek tárgyalása során magas szintű védelem oltalmazza, ugyanakkor a perbeli esetben magánéleti jellegű eseményekről számolt be az alperes, ezért az alapul szolgáló tényeknek fokozottabban kell támogatnia a véleményeket.

[28] A másodfokú bíróság álláspontja szerint a véleménynyilvánítással vegyes tényállítás körébe tartozik a felperesek által sérelmezett „megkárosították” és „tönkretették a családját” közlések. A szövegértelmezés alapján mindkettő a „80 millió forintot saját kezükre játszották”, valamint a „vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat saját nevükre írták”

közlésekkel mutatott szoros kapcsolatot, ezek adnak konkrét, eseményszerinti keretet a mondanivalónak. A további közlések tényállító jellegűek, mivel olyan konkrét események, amelyek megtörténte bizonyítható.

[29] A tanúvallomások Pp. 279. § (1) bekezdése szerinti értékelése során a másodfokú bíróság jelentőséget tulajdonított név4nak a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt a 422.Bpk.51.448/2024/3. számú jegyzőkönyvben rögzített, a jelen perben tett vallomásától eltérő nyilatkozatára, amely kétségesse tette a tanú szavahihetőségét. név5 esetében utalt arra, hogy a sérelmezett közlésekről csupán hallomásból tudott, amely ismereteit név4től szerezte.

[30] A jogerős ítélet álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen értékelte a „saját kezükre játszották” és az „ingatlanokat saját nevükre írták” közlésekkel kapcsolatos bizonyítás eredménytelenségét. Ezzel szorosan összefüggően a „megkárosítás” és „tönkretétel” véleménynyilvánítással vegyes tényállítások ténybeli alapjai a bizonyíthatatlanság miatt hiányoztak.

[31] Álláspontja szerint a „fenyegetés” tekintetében tévedett az elsőfokú bíróság annak megállapításával, hogy a megjegyzés nem tartalmaz konkrétumot, ugyanis az írás címe késsel fenyegetést állított. Mivel az említett magatartásra tényleges bizonyíték nem állt rendelkezésre, az elsőfokú bíróság téves indokolással minősítette azt véleménynyilvánításnak annak ellenére, hogy ez egy tényállító közlés volt, amelynek bizonyítására nem került sor.

[32] Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság álláspontja szerint az Smtv. 12. § (1) és (2) bekezdése alapján a felperesek által sérelmezett valamennyi közlés esetében sajtó-helyreigazításnak volt helye, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet részben megváltoztatta és az alperest helyreigazításra kötelezte.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[33] Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú bíróság ítéletére is kiterjedő hatályon kívül helyezését és a felperesek keresetének teljes elutasítását, valamint perköltség fizetésére kötelezését kérte. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok ítéletei az Smtv. 12. § (1) bekezdésébe, valamint a Kúria PK 12. számú állásfoglalásába ütközően jogszabálysértőek.

[34] Az alperes hivatkozott arra, hogy a felek között a jelen perben sérelmezett közléssel összefüggésben több sajtó- helyreigazítási per volt folyamatban. Ezek egyikében - a Fővárosi Ítéltábla 1.Pf.20.244/2025/11-II. számú ítéletében – a bíróság úgy foglalt állást, hogy a per tárgyát képező valamennyi sérelmezett közlés értékítéletnek tekinthető.

[35] A „megkárosították”, „megfenyegették” és a „tönkretették” kifejezések a cikk szövegében közöltekhez képest jóval részletesebben kifejtett vélemény része volt, amelyek erre tekintettel következtetésnek, tényállítás formájában kifejezett értékítéleteknek minősülnek, amelyben név4 a felperesek vele szemben tanúsított magatartását értékelte.

[36] Álláspontja szerint megfelelő ténybeli alapokkal rendelkező értékítéletnek minősül a negyedik és ötödik sérelmezett közlés is. A perbeli cikk név4 nyilatkozata alapján közölte az olvasóival, hogy a felperesek „a saját kezükre játszották a név4 által a közös pálinkafőző cégbe fektetett 80 millió forint összeget”, illetve, hogy a felperesek „a vállalkozás tulajdonában álló ingatlanokat a saját nevükre írták”. név4 egyértelműen nyilatkozott arról, hogy jogi végzettséggel nem rendelkezik, a jogi összefüggések megítélésére nem képes. A tanú „a megállapodások tartalmát a jóhiszeműség, az elvárható együttműködés és a közös

családi vállalkozás kontextusában értelmezte”, ahogy azt a Fővárosi Ítéltábla döntése is rögzítette.

[37] Az alperes abban is egyetértett a Fővárosi Ítéltábla idézett határozatával, hogy „a megfelelő alapon álló, való tényeken alapuló, okszerű, a logika alapvető szabályaival ellentétben nem álló következtetés értékítéletnek minősül, ezért sajtó-helyreigazítás annak vonatkozásában nem rendelhető el akkor sem, ha a közlést a felperesek magukra nézve szubjektíve sérelmesnek tartják”.

[38] Mindezekből következően álláspontja szerint a Fővárosi Ítéltábla jogszabálysértő módon alkalmazta az Smtv. 12. § (1) bekezdésében foglaltakat, mert a közlések nem valótlan tényállítások, így azokkal kapcsolatban helyreigazítás elrendelésének nincs helye. A támadott jogerős ítélet továbbá eltért a Kúria PK12. számú állásfoglalásában foglaltaktól, miszerint véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja.

[39] A felperesek a felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalását kérték.

A Kúria döntése és jogi indokai

[40] Az alperes felülvizsgálati kérelme részben megalapozott.

[41] A Pp. 423. § (1) bekezdése szerint a Kúria a felülvizsgálat során a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben való eltérő voltát. A (2) bekezdés szerint a felülvizsgálat a jogerős ítélet meghozataláig bekövetkezett és a jogerős ítélettel elbírált tényekre terjedhet ki.

[42] A felülvizsgálati eljárás nem a per folytatása, hanem szigorú eljárási szabályok szerint lefolytatható rendkívüli perorvoslat, amelynek során a Kúria a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján kizárólag a felülvizsgálati kérelem korlátai között, az ott megjelölt jogszabályok, illetve a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben való eltérés tekintetében vizsgálja a jogerős ítélet jogszabálysértő, illetve a kúriai határozattól jogkérdésben eltérő voltát.

[43] A felülvizsgálati kérelem tartalmára tekintettel a Kúriának abban a kérdésben kellett állást foglalni, hogy a sérelmezett közlések tényállításnak, vagy értékítéletnek minősültek-e, és ebből következően az alperes kötelezhető-e – egészben vagy részben - helyreigazító közlemény közzétételére.

[44] A peres felek és az eljáró bíróságok, valamint a Kúria előtt is ismert az a körülmény, hogy 2024. május 28-án számos internetes honlapon azonos tartalmú cikkek jelentek meg a jelen perbeli tartalommal. Ezek kapcsán a felperesek párhuzamosan több mint két tucat sajtóhelyreigazítási pert kezdeményeztek.

[45] A perbeli esetben az elsőfokú bíróság a 31.P.20.018/25/5. számú és a 31.P.20.018/2025/7. számú jegyzőkönyvben rögzített és a per anyagává tett tanúvallomások beemelésével és figyelembevételével többlet-tényállást állapítottak meg, amelyet a felülvizsgálati eljárás során nem lehet figyelmen kívül hagyni.

[46] Az eljáró bíróságok helytállóan ismerték fel azt, hogy alkotmányos alapjogok ütközése merült fel, a felperesek személyhez fűződő jogainak védelme és a szabad véleménynyilvánításhoz való jog ütközése folytán.

[47] Az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jóhírnevét tiszteletben tartsák. A véleménynyilvánítás szabadsága és a gyülekezési jog gyakorlása nem járhat mások magán- és családi életének, valamint otthonának sérelmével. A IX. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához. A (2) bekezdés szerint Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit. A (4) bekezdés szerint a véleménynyilvánítás szabadságának a gyakorlása nem irányulhat mások emberi méltóságának a megsértésére.

[48] Az Smtv. 4. § (1) bekezdése mindezzel összhangban úgy rendelkezik, hogy Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét. A (3) bekezdés szerint a sajtószabadság gyakorlása nem valósíthat meg bűncselekményt, vagy bűncselekmény elkövetésére való felhívást, nem sértheti a közérkölcset, valamint nem járhat mások személyiségi jogainak sérelmével. A 10. § szerint a közönség jogaként került rögzítésre, hogy mindenkinek joga van arra, hogy megfelelően tájékoztassák a helyi, az országos, és az európai közélet ügyeiről, valamint Magyarország polgárai és a magyar nemzet tagjai számára jelentőséggel bíró eseményekről. A 12. § (1) bekezdése szerint, ha valakiről bármely médiatartalomban valótlan tényt állítanak, híresztelnek, vagy vele kapcsolatban való tényeket hamis színben tüntetnek fel, követelheti olyan helyreigazító közlemény közzétételét, amelyből kitűnik, hogy a közlés mely tényállításai valótlan, illetve megalapozatlan, mely tényeket tüntet fel hamis színben, és ehhez képest melyek a való tények.

[49] A vizsgálat során a következetes ítélkezési gyakorlat szerint, tekintettel kell lenni a vizsgált sajtóközlemény egészére, annak összefüggéseire. A Legfelsőbb Bíróság (Kúria) PK 12. számú állásfoglalásában rögzített legfőbb vizsgálati szempontok szerint a sajtó-helyreigazítás iránti igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti vita önmagában nem lehet sajtó-helyreigazítás alapja (II-III. pont).

[50] Mindezen szempontok figyelembe vétele mellett, az első, második és harmadik közlés esetében a másodfokú bíróság megalapozatlanul adott helyt a felperesek kereseti kérelmének (megkárosítás, megfenyegetés, tönkretétel). E körben az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy ezek a megfogalmazások az üzleti vita keretében az egyik álláspontot képviselő fél (név4) szubjektív, érzelmmel teli álláspontját, azaz véleményét tartalmazzák. Teljességgel nyilvánvaló, hogy a sajtó-helyreigazítási per a jogrendszerben elfoglalt helyénél, szerepénél és jogi rendeltetésénél fogva nem alkalmas az ellentétes érdekű felek között az elszámolási vita lefolytatására, de még véleményezésére sem. A tanúként meghallgatott nyilatkozó személy saját oldaláról, szubjektíve jogerős elszámolási ítélet nélkül is értékelhette úgy a kialakult helyzetet, hogy ő az adott folyamatban súlyos károkat szenvedett, illetve a különböző taggyűléseken, de különösen az üzemben lefolytatott viták, atrocitások során őt és élettársát fenyegetések érték. Ezt támasztja alá az a körülmény is, hogy nem vitatottan egy esetben a rendőrséget is ki kellett hívni. Az első három közlés tehát olyan

szubjektív véleményt tartalmaz, amely nem lehet helyreigazítás alapja, így a jogerős ítélet helyreigazításra kötelező döntése e körben jogszabálysértő volt.

[51] A Kúria ugyanakkor egyetértett az első-és másodfokú bíróságnak a negyedik és ötödik közlés kapcsán kifejtett álláspontjával.

[52] A negyedik közlés esetén a 80 millió forintnak a felpereseknek a saját kezükre játszását illetően egyértelmű volt, hogy ez tényállítás, amelyet a perben az alperes nem tudott bizonyítani. A köznapiság értelmezése szerint egy konkrét összeg „saját kézre játszása” gyakorlatilag az adott összeg eltulajdonítását jelenti, amelynek igazolására az egyébként teljességgel érdektelennek nem tekinthető tanúk vallomása nem elegendő. A tanúk előadásuk alátámasztására dokumentumokat nem csatoltak, nem került elhatárolásra név⁴ saját vagyona a kft. vagyonától, nem került igazolásra a banki hitel igénybe vétele sem. A tagi kölcsönöket, illetve a hitelt dokumentumokkal lehet igazolni. A korábban kifejtettek szerint azonban a vita eldöntése vagy véleményezése nem tartozik a sajtó-helyreigazítási perre. A felperesek meg nem cáfolt állítása szerint a nyilatkozó személy által a kft. javára fennálló tulajdonjog érvényesítésére érdemi jogi eljárás nem indult, így a felépítmény vonatkozásában sem az összecszerzés, sem annak tulajdonszerzésre alapot adó körülményei nem nyertek igazolást, de még valószínűsítést sem.

[53] A kialakult ítélkezési gyakorlatra figyelemmel és tekintettel a PK 12. számú állásfoglalásnak az értelmezést szolgáló második pontjára is, az ítélkezési gyakorlatból összhangban a szöveg értelmezésénél az „átlagolvasó” szemléletmódja az irányadó. A perbeli esetben azonban nem tekinthetők egyértelműnek azok a jogi vonatkozások, amelyek a felépítmény létrehozásával kapcsolatos tulajdonszerzésre vonatkoznak, ráadásul a tanúk csupán előadást tettek a helyzetről, azt semmilyen módon nem igazolták dokumentumokkal.

[54] A Kúria szerint alapvetően hasonló a helyzet az ötödik közlés vonatkozásában is. Azzal az átlagolvasó is tisztában van, hogy az ingatlan tulajdonosa ellenkező bizonyításáig a közhitelesnek tekintett ingatlannyilvántartásban szereplő természetes vagy jogi személy. Ténykérdés, hogy az ingatlannyilvántartásban tulajdonosként sem név⁴, sem a név² Kft. nem került feltüntetésre, erre jelenleg érvényes jogcímmel nem is rendelkeznek. Önmagában az a körülmény, hogy a II. rendű felperes az ingatlan tekintetében a tulajdonrészét az I. rendű felperesre ruházta át, még a közfelfogás szerint sem jelenti azt, hogy a felperesek az ingatlant a saját nevükre írták, hiszen más személy vagy gazdálkodó szervezet korábban az ingatlan tulajdonjoga tekintetében az ingatlannyilvántartásban nem is szerepelt. Ebben az esetben is fontos körülmény az, hogy az elszámolási vita megalapozottságát illetően a jelen per keretei között még közvetett módon sem lehet állást foglalni, vagyis nem állapítható meg, hogy név⁴ vagy a kft. bármikor is tulajdonjogot szerzett volna az ingatlanban. Tulajdonjog és annak nyilvántartása a közfelfogás számára is egzakt kérdés, az ingatlannyilvántartásban foglaltakkal szemben a sajtó-helyreigazítási perben eljáró bíróság érdemben nem foglalkozhat állással.

[55] Ilyen körülmények között a Kúria szerint az első-és másodfokú bíróság a negyedik és ötödik közlés tekintetében helytállóan következtetett a helyreigazítási kötelezettségre, a Kúria ugyanakkor nem tartotta szükségesnek külön a való tények rögzítését ebben a körben, ezért azt a helyreigazításból mellőzte.

[56] Mindezekre figyelemmel a Kúria megállapította, hogy az alperes felülvizsgálati kérelme az első, második és harmadik közlés tekintetében megalapozott volt, ezen kereseti kérelmeknek történő helytadással a jogerős ítélet jogszabályt sértett, ezért a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján részben, abban a részében, amelyben az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét helybenhagyta azzal, hogy a való tény külön közlését mellőzte. Ezt meghaladóan a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A döntés elvi tartalma

[57] Sajtó-helyreigazítási perben a kifogásolt tényállítások valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani, még abban az esetben is, ha átveszi más sajtószerv közleményét. Bizonyítékként a sajtóperben is figyelembe vehetők a tanúvallomások, ugyanakkor értékelni kell a tanú esetleges elfogultságát is. Konkrét pénzüsszegek sorsa, vagy az ingatlannyilvántartás tartalma helyessége esetében szóbeli nyilatkozatok nem feltétlenül tekinthetők elegendő bizonyítéknak.

Záró rész

[58] A felülvizsgálati eljárásban az alperes részlegesen lett pernyertes. A Kúria szerint a pernyertesség-pervesztesség aránya közel azonosnak tekinthető az egész eljárás vonatkozásában, ezért a Pp. 83. § (2) bekezdése alkalmazásával úgy határozott, hogy egyik fél sem köteles perköltség megtérítésére, azaz a felmerült költségeiket a peres felek maguk viselik.

[59] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt illetéket – a részleges pernyertességre és pervesztességre figyelemmel - a peres felek egyenlő arányban viselik. A fellebbezés illetéke az Itv. 46. § (1) bekezdése alapján 48.000 forint, a felülvizsgálati eljárás illetéke pedig az Itv. 50. § (1) bekezdése alapján 60.000 forint, amelyet a felek egyenlő arányban kötelesek megfizetni. Tájékoztatja a bíróság a peres feleket, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételi számlájára kell megfizetniük; megfizetésük során közleményként fel kell tüntetni: a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát.

[60] A Kúria az felperesek felülvizsgálati kérelmét – kérelmükre – a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson bírálta el.

[61] Az ítélet ellen a felülvizsgálat lehetőségét a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2025. november 26.

Dr. Stark Marianna s.k. a tanács elnöke, Szolnokiné dr. Csernay Krisztina s.k. előadó bíró,
Böszörményiné dr. Kovács Katalin s.k. bíró, Dr. Pataki Árpád s.k. bíró, Véghné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró